

GŁOS ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

Biuletyn Rzymskokatolickiej Parafii Św. Franciszka z Asyżu

Do użytku wewnętrznego

Słowo Księdza Proboszcza

Czas Bożego Narodzenia to czas łaski, czas uświadomienia sobie, że Jezus przychodzi aby mnie zbawić. Czas Bożego Narodzenia to czas mojego „wewnętrznego narodzenia”, czas przebudzenia się ze snu, czas uprzytomnienia sobie jak Bóg mnie kocha, czas zobaczenia Chrystusa w drugim człowieku.

Niech te nadchodzące święta będą dla ciebie czasem wyjątkowym, niech Chrystus opromieni cię swoją łaską, byś się nie zatrzymał, cierpliwie pokonywał trudności i żył nadzieją zbawienia.

Ks. Wiesław Dura

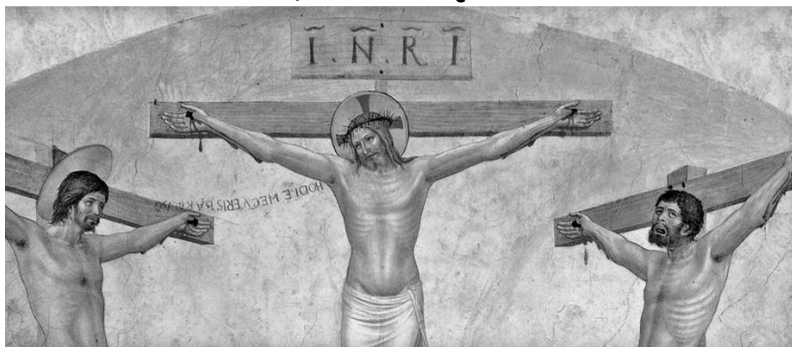
BOŻE NARODZENIE 2014, Styczeń 2015

25	CZWARTEK	UROCZYSTOŚĆ NARODZENIA PAŃSKIEGO
26	PIĄTEK	ŚWIĘTO ŚW. SZCZEPANA, PIERWSZEGO MĘCZENNIKA
27	sobota	ŚWIĘTO ŚW. JANA, APOSTOŁA I EWANGELISTY
28	NIEDZIELA	ŚWIĘTO ŚWIĘTEJ RODZINY: JEZUSA, MARYI I JÓZEFA
29	poniedziałek	Oktawa Narodzenia Pańskiego
30	wtorek	Oktawa Narodzenia Pańskiego
31	środa	Św. Sylwestra Oktawa Narodzenia Pańskiego Ostatni dzień roku kalendarzowego
1	CZWARTEK	UROCZYSTOŚĆ ŚWIĘTEJ BOŻEJ RODZICIELKI MARYI NOWY ROK 2015 ŚWIATOWY DZIEŃ POKOJU Pierwszy czwartek miesiąca
2	piątek	Pierwszy piątek miesiąca. Św. Bazylego Wielkiego i Św. Grzegorza z Nazjanzu, biskupów i doktorów Kościoła
3	sobota	Pierwsza sobota miesiąca Najświętszego Imienia Jezus
4	NIEDZIELA	2. NIEDZIELA PO NARODZENIU PAŃSKIM
6	WTOREK	OBJAWIENIE PAŃSKIE - TRZECH KRÓLI
11	NIEDZIELA	CHRZEST PAŃSKI Koniec liturgicznego okresu Narodzenia Pańskiego
17	sobota	Św. Antoniego, opata
18	NIEDZIELA	2. NIEDZIELA ZWYKŁA
19	poniedziałek	Św. Józefa Sebastiana Pelczara, biskupa
20	wtorek	Św. Fabiana, papieża i męczennika albo Św. Sebastiana, męczennika
21	środa	Św. Agnieszki, dziewicy i męczennicy DZIEŃ BABCI
22	czwartek	Św. Wincentego Pallotiego, prezbitera albo Św. Wincentego, diakona i męczennika DZIEŃ DZIADKA
23	piątek	Bł. Wincentego Lewoniuka i 12 Towarzyszy, męczenników z Pratulina
24	sobota	Św. Franciszka Salezego, biskupa i doktora Kościoła - patrona dziennikarzy
25	NIEDZIELA	3. NIEDZIELA ZWYKŁA
26	poniedziałek	Świętych biskupów Tymoteusza i Tytusa
27	wtorek	Bł. Jerzego Matulewicza, biskupa
28	środa	Św. Tomasza z Akwinu, prezbitera i doktora Kościoła
29	czwartek	Bł. Bolesławy Marii Lament, dziewicy albo bł. Anieli Merici, dziewicy
31	sobota	Św. Jana Bosko, prezbitera

Dziś w numerze:

- List Pasterski Episkopatu Polski na Niedzielę Świętej Rodziny
- PRASKIE JEZULATKO
- SKĄD WZIĘŁY SIĘ IMIONA MĘDRCÓW?
- Ikona Chrztu Pańskiego
- Kącik dla dzieci - Mały Franciszek
- KATECHEZY LITURGICZNE 16 i 17
- Z KANCELARII PARAFIALNEJ

NAWRACAJCIE SIĘ I WIERZCIE W EWANGELIĘ 2014/2015

Na wstępie należy przypomnieć, że kończący się rok duszpasterski 2013/2014 był przeżywany w Polsce pod hasłem „Wierzę w Syna Bożego”. Rozpoczął on nowy cykl programu duszpasterskiego na lata 2013-2017, któremu ma przyświecać hasło: „Przez Chrystusa, z Chrystusem, w Chrystusie, przez wiarę i chrzest do świadectwa”. Realizacja programu duszpasterskiego w tym cyklu odbywa się w bliskiej perspektywie 1050. rocznicy Chrztu Polski.

Obchody rocznicy w 2016 r. zbiegną się ze Światowymi Dniami Młodzieży, na które przybędzie do Polski Papież Franciszek. Motyw

rocznicy Chrztu Polski jest obecny każdego roku tego cyklu w postaci symbolicznego znaku w liturgii chrztu: w kończącym się roku duszpasterskim – świeca, w nowym roku duszpasterskim jest krzyż, w roku rocznicy Chrztu – woda i biała szata, a w ostatnim roku olej i namaszczenie.

W kontekście tych wydarzeń będzie realizowany nowy program duszpasterski w roku 2014/2015 z hasłem „**Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię**”. Kościół w Polsce w łączności z Kościołem powszechnym będzie przeżywał **Rok Życia Konsekrowanego**, uwzględniając 500. rocznicę urodzin św. Teresy od Jezusa oraz 200. rocznicę urodzin św. Jana Bosko. ... Wszystkim a w sposób szczególnie duszpasterzom, katechetom i wiernym świeckim, którzy w duchu odpowiedzialności włączają się aktywnie w realizację nowego programu duszpasterskiego, dając osobiste świadectwo wiary w Ewangelię, z serca błogosławie

Marek Jędraszewski Arcybiskup Metropolita Łódzki

Fragmenty Programu duszpasterskiego Arch. Łódzkiej na rok 2014/2015 - pełny tekst na <http://archidiecezja.lodz.pl/new>
"Archidiecezja Łódzka. Autorskie prawa majątkowe Archidiecezji Łódzkiej".

GŁOS PAPIEŻA FRANCISZKA:

Nie chowajmy Bożych darów w kasie pancernej

Ewangelia Św. Mt (25,14-30) opowiada o człowieku, który przed wyruszeniem w podróż przywołał swoje sługi i powierzył im swój majątek w talentach... w przypowieści talenty przedstawiają dobra Pana, które On nam powierza, abyśmy sprawili ich owocowanie.... Jezus nie żąda od nas, byśmy zachowali Jego łaskę w kasie pancernej, ale chce, abyśmy używali jej z pożytkiem dla innych. Wszystkie dobra, jakie otrzymaliśmy są po to, aby je dać innym. W ten sposób się pomnażają....

Ta przypowieść, pobudza nas, byśmy nie ukrywali naszej wiary i naszej przynależności do Chrystusa, do nie zakopywania Słowa Ewangelii, ale sprawienia, aby upowszechniało się ono w naszym życiu, w naszych relacjach,

w konkretnych sytuacjach... Sądzę, że dobrze byłoby, aby każdy z was... zastanowił się chwilę: Co czynię, aby moje talenty, moje bogactwa, to wszystko, czym obdarzył mnie Bóg, dobra duchowe, dobroć, Słowo Boże wzrastały w innych, czy też może trzymam je w kasie pancernej?

<http://papiez.wiara.pl>; fot. Grzegorz Gałązka/gałązka.deon.pl)

Przypomnienia:

► **24 grudnia w środę przypada Wigilia Bożego Narodzenia.** Zachęcamy do pielęgnowania zwyczajów wigilijnych (post, rozpoczęcie wieczery modlitwą, łamanie się opłatkiem, śpiew kolęd) i do uczestnictwa w Pasterce

Msze święte w naszym kościele: o godz. 6.30, 7.30 i Pasterka o 24.00

► **Okres Narodzenia Pańskiego rozpoczyna się zawsze 25 grudnia i trwa do Niedzieli Chrztu Pańskiego (11 stycznia 2015).** Obchodzone w tym okresie uroczystości: Bożego Narodzenia, Świętej Bożej Rodzicielki oraz Objawienia Pańskiego odsłaniają głębię przeżywanej tajemnicy.

► **25 grudnia –czwartek - Boże Narodzenie** – rozpoczyna Oktawę Bożego Narodzenia, która trwa do 1 stycznia 2015

Msze święte w naszym kościele:

Pierwsza msza św. o godz. 8.00, następne jak w każdą niedzielę

► **26 grudnia – piątek – Święto Św. Szczepana** –wg Dziejów Apostolskich (Dz6-8) pierwszego Męczennika chrześcijańskiego, ukamienowano kilka lat po śmierci Jezusa, a jego prześladowcą był Szawel, późniejszy św. Paweł.

Msze święte w naszym kościele - jak w każdą niedzielę

► **27 grudnia – sobota – Święto Św. Jana Apostoła i Ewangelisty**

Święty Jan Apostoł umiłowany uczeń Pana Jezusa napisał trzy Listy Apostolskie, Apokalipsę i Ewangelię. Umarł śmiercią naturalną. Był rybakiem z Kafarnaum, synem Zebedeusza. Wraz z bratem Jakubem Starszym został powołany na Apostoła nad jeziorem Genezaret (Tyberiadzkim)

Msze święte w naszym kościele - jak w dzień powszedni

► **28 grudnia – niedziela po Bożym Narodzeniu – Święto Świętej Rodziny: Jezusa, Maryi i Józefa**

Tego dnia w sposób szczególnie dziękujemy Bogu za nasze rodziny. Przez wstawienictwo Bogurodzicy Dziewicy i św. Józefa prosimy o błogosławieństwo dla nich. W wielu kościołach odnawiane są przyrzeczenia małżeńskie

Msze święte w naszym kościele - jak w każdą niedzielę

► **31 grudnia – środa – wspomnienie Św. Sylwestra, papieża (314 – 335).** Od jego imienia ostatni wieczór roku nazywa się wieczorem sylwestrowym. Zachęcamy do udziału w specjalnym nabożeństwie dziękczynno - przebłagalnym na zakończenie starego roku.

Msze święte w naszym kościele:

o godz. 6.30, 7.30 i Msza św. na zakończenie Starego Roku o godz. 18.00

► **1 stycznia czwartek –Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi.** Tego dnia Kościół spogląda na Niewiastę z Nazaretu pochyloną nad swym Niemowlęciem. Z radością nazywa Ją Matką Boga i Królową Pokoju. Maryja zaprasza nas byśmy sercem i dziękczynieniem zwrócili się ku Jezusowi, gdyż On jest Pokojem podarowanym rozdartemu grzechem światu. Dzień ten kończy Oktawę Bożego Narodzenia

Msze święte w naszym kościele:

Pierwsza Msza św. godz.. 8.00, następne - jak w każdą niedzielę

► **W miesiącu styczniu pierwszy czwartek, pierwszy piątek i pierwsza sobota przypadają odpowiednio 1, 2, i 3 stycznia.**

► Do końca stycznia rodziny chrześcijańskie będą przyjmowały kapłana „po kolędzie”. Jest to wizyta duszpasterska i błogosławieństwo mieszkania. Prosimy o właściwe przygotowanie się do tej wizyty – na stole biały obrus, krzyż, świece, woda święcona, pismo święte. Dzieci prosimy o przygotowanie zeszytów od religii.

► **W miesiącu styczniu z racji kolędy, w dni powszednie wieczorem odprawiana będzie tylko jedna Msza św. o godz. 18.00**

► **6 stycznia – wtorek - Objawienie Pańskie (Epifania).**

Bóg objawia się tym wszystkim, którzy nie boją się wędrować za Jego Słowem i znakami, tak jak to czynili Mędrcy ze Wschodu. Pismo Święte nie wymienia liczby mędrców, nie nazywa też ich królami, nie podaje ich imion. Mówi tylko, że ofiarowali Jezusowi dary: złoto, kadzidło i mirrę. Na pamiątkę tego wydarzenia w kościołach święci się więc złoto, kadzidło i mirrę, a także kredę, którą kreśli się później na drzwiach domów litery C+M+B+2015 (więcej na str. 5)

Msze święte w naszym kościele - jak w każdą niedzielę

► W tym roku planowana jest kontynuacja **Dialogów w Katedrze** z Arcybiskupem Markiem Jędraszewskim. Tematem kolejnego spotkania, które odbędzie się **9 stycznia** będzie „**Poszukiwanie prawdy**”. Dialogi w Katedrze odbywają się co miesiąc, w każdy drugi piątek miesiąca.

► **11 stycznia – niedziela - Święto Chrztu Pańskiego** – przypada zawsze w I niedzielę po Objawieniu (między 7 a 13 stycznia). Niedziela ta kończy okres Bożego Narodzenia. W Polsce jednak jest dawny zwyczaj przedłużania tego czasu do święta Ofiarowania Pańskiego obchodzonego 2 lutego. Dlatego do tego dnia można zachować szopkę w kościele i śpiewać kolędy.

W czasie Chrztu w Jordanie Bóg Ojciec objawił Bóstwo Syna, namaścił Go Duchem Świętym, ogłosił Mesjaszem. Chrztystusa nazywamy również zaślubinami z Kościołem. W Chrystusie cała ludzkość odrodziła się z Ducha Świętego. Dlatego to Święto posiada dwa główne tematy: objawienie i zbawienie. (O ikonie Chrztu Pańskiego można przeczytać na str. 6).

► Od poniedziałku 12 stycznia rozpoczyna się okres zwykły, charakteryzujący się zielonym kolorem szat liturgicznych, i trwa do wtorku przed Środą Popielcową.

► **18 stycznia w niedzielę gościmy w naszym kościele ks. Przemysława Górę, który będzie opowiadał o przygotowaniach do Światowych Dni Młodzieży w Krakowie w 2016 roku**

► **W każdy czwartek w Kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej (boczne wejście do kościoła) od godz. 15.00 adorujemy Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie.** Rozpoczynamy adorację Koronką do Miłosierdzia Bożego. Pozostały czas w ciszy i skupieniu uwielbiamy Jezusa Eucharystycznego. Adoracja trwa do godz. 17.30, a w czasie trwania kolędy duszpasterskiej do 18.00.

► **W każdy czwartek o godz. 17.30 (poza okresem kolędy duszpasterskiej) - msza św. o św. Franciszku** z nauką i oddaniem czci jego relikwiom.

► **21 i 22 stycznia to Dzień Babci i Dziadka.** Otoczmy ich modlitwą.

► 24 stycznia w Dniu Patrona Dziennikarzy i Prasy Katolickiej – św. Franciszka Salezego pamiętajmy w modlitwach o Pracownikach Mediów.

► **31 stycznia – liturgiczne wspomnienie św. Jana Bosko .** Przypominamy , że w tym roku 16 sierpnia obchodziliśmy 200 rocznicę urodzin tego świętego, włoskiego Kapłana, kaznodziei i apostoła młodzieży, założyciela zgromadzenia salezjanów i salezjanek.

► **Strona internetowa parafii : <http://www.franciszek.org.pl/>**

GŁOSIĆ Z RADOŚCIĄ EWANGELIĘ O RODZINIE

List Pasterski Episkopatu Polski na Niedzielę Świętej Rodziny 28 grudnia 2014 roku (fragmenty)

Umiłowani w Chrystusie Panu, Siostry i Bracia!

Trwamy w atmosferze radosnego zachwytu nad miłością Boga do człowieka. Oto Bóg wcielony, Jezus Chrystus, wybrał ludzką rodzinę, aby przyjąć do każdego człowieka i nauczyć go miłować. Skoro Chrystus nie bał się miłości, co więcej, w pełni objawił człowiekowi prawdę o Bogu, który jest miłością to i my, ludzie wierzący, chcemy w tę Niedzielę Świętej Rodziny odkrywać prawdę o Miłości. W Liście do Rodzin św. Jan Paweł II pisał: „Syn Jednorodzony, współistotny Ojcu, <Bóg z Boga i Światłość ze Światłości>, wszedł w dzieje ludzi przez rodzinę: <przez wcielenie swoje zjednoczył się jakoś z każdym człowiekiem. Ludzkimi rękami pracował, (...) ludzkim sercem kochał, urodzony z Maryi Dziewicy, stał się prawdziwie jednym z nas, we wszystkim do nas podobny oprócz grzechu>” (Gaudium et spes, 22). Tak, Bóg naprawdę zamieszkał pośród nas, w naszych rodzinach.

1. Rodzina – miejsce kształtowania się człowieczeństwa

Dzięki Bożej Opatrzności przeżywaliśmy w tym roku w dniach 5 – 19 października III Nadzwyczajny Synod Biskupów, podczas którego Ojcowie synodalni, zjednoczeni z Ojcem Świętym, przypomnieli, że Ewangelia o rodzinie stanowi istotne przesłanie Kościoła. Jego nieprzerwane nauczanie przypomina, że rodzina jest miejscem poznawania wiary, dzielenia się sobą i budowania najtrwalszych relacji. Rodzina, która bierze swój początek w sakramencie małżeństwa jest ciągle dla wielu młodych największym pragnieniem życia. Bóg pragnie szczęścia człowieka i dlatego chce, aby małżonkowie obdarowali się sobą i przyjęli siebie wzajemnie w rodzinie, aby nowe życie, owoc miłości małżeńskiej, poczynano się w środowisku najbardziej mu przyjaznym.

(...) Jak usłyszeliśmy w Ewangelii, Józef i Maryja jako pierwsi odkrywali przed Jezusem prawdę o Bożej miłości. Wypełnili wszystkie wymagania Prawa, dając tym samym początek procesowi wychowawczemu małego Jezusa, a przez to wyrazili swoją wiarę. Dzięki ich staraniom i łasce, płynącej od Boga Ojca, Jezus росł, rozwijał się i napełniał się mądrością (Łk 2, 39-40).

Jakże dziś potrzeba takich świadomych i umiejących odczytywać znaki czasów rodziców, aby nie zniszczyć niewinności dziecka, aby nie zakłócić jego naturalnego procesu dojrzewania i odkrywania siebie także na poziomie seksualnym. Konieczne jest więc wytworzenie w rodzinie atmosfery bliskości i wzajemnego zaufania. Ta atmosfera rodzi się tylko wtedy, kiedy rodzice silni łaską sakramentu małżeństwa, wsparci miłością, są darem dla siebie wzajemnie i dla dzieci.

2. Radość bycia ze sobą i dla siebie

W dokumencie podsumowującym III Nadzwyczajny Synod Biskupów zauważono z wielkim niepokojem powiększającą się strefę samotności i wyobcowania. Doświadczają jej dzieci i młodzież, osoby starsze i schorowane, a nawet małżonkowie w relacji do siebie nawzajem. Jak stwierdzili Ojcowie synodalni, bardzo często jest ona konsekwencją odrzucenia Boga oraz kruchych relacji w rodzinie. Receptą na radość życia jest tylko powrót do Boga, który będąc Miłością pozwala człowiekowi w pełni uczestniczyć w miłości.

W pochylonych nad małym Jezusem Maryi i Józefie odkrywamy tajemnicę miłości rodzinnej – mieć czas na to, aby się zatrzymać, pobyć ze sobą, porozmawiać, szukać miejsc i sytuacji, które pozwolą na budowanie trwałych więzi.

(...) Z radością obserwujemy jak wiele rodzin stara się tak żyć, jak wiele przyjmuje z wielką otwartością nowe dziecko do swojej rodziny. Cieszy coraz większa świadomość rodziców, którzy przygotowują swoje dzieci do podejmowania odpowiedzialnych decyzji.

3. Rodzina środowiskiem ewangelizacji

Dostrzegamy trud wielu małżeństw i rodzin, które pogłębiają swoją wiarę, wychowują dzieci w wierze katolickiej i pragniemy im podziękować za to świadectwo. Jesteśmy przekonani, że miłość umocniona łaską sakramentu małżeństwa daje siłę, aby każdy z członków rodziny czuł się potrzebny, akceptowany i kochany.

(...) Wzajemna miłość małżonków jest najbardziej wymownym potwierdzeniem obecności Boga wśród nas. Ona pozwala dzieciom dorastać do autentycznego zaangażowania się i wzięcia odpowiedzialności wobec Boga i Kościoła za drugiego człowieka.

4. Troska Kościoła – „być blisko”

Dziś, w Niedzielę Świętej Rodziny, chcemy zachwycić się miłością Rodziny z Nazaretu i uczyć się od Jezusa, Maryi i Józefa szacunku oraz odpowiedzialności za tych, których Bóg nam powierzył. Miłość bowiem nieodłącznie związana jest z odpowiedzialnością i troską o dobro drugiego

(...) Ojcowie synodalni podkreślili, że Kościół wezwany jest do podjęcia takiej odpowiedzialności wobec wszystkich swoich dzieci. Stanowczo przypomina Boże prawo, a jednocześnie z miłosierdziem chce być blisko braci i siostr, którzy – nieraz, nie ze swojej winy – znaleźli się w sytuacjach trudnych czy wręcz żyją w relacjach sprzecznych z Bożym zamysłem. Myślimy tutaj o żonach i mężach opuszczonych i z wiarą czekających na powrót niewiernego współmałżonka, o dzieciach doświadczających dramatu rozvodu rodziców. Pamiętamy także o osobach żyjących w powtórnych związkach i o tych, którzy z różnych powodów odrzucają sakrament małżeństwa. Ojciec Święty Franciszek przypominał bardzo wyraźnie, że Kościół nigdy nie potępia człowieka, ale stanowczo piętnuje grzech, który stoi na przeszkodzie do szczęścia ludzkiego. Wszyscy jako Kościół – biskupi, kapłani, osoby konsekrowane i świeccy, a zwłaszcza rodziny, mamy towarzyszyć osobom zagubionym w ich powrocie do Boga.

Pamiętajmy, że obowiązek ewangelizacji spoczywa na każdym z nas zgodnie z własnym charyzmatem i powołaniem.

(...) Dziękując Bogu za dar III Nadzwyczajnego Synodu Biskupów w Rzymie, zachęcamy wszystkich do modlitwy w intencji rodzin, do odkrycia ich roli w dziele ewangelizacji oraz do jeszcze bardziej owocnej troski duszpasterskiej o tę wyjątkową wspólnotę życia i miłości.

Kardynałowie, Arcybiskupi i Biskupi obecni na 367. Zebraniu Plenarnym Konferencji Episkopatu Polski na Jasnej Górze w dniu 27.11. 2014 r.

Arcybiskup Marek Jędraszewski

Metropolita Łódzki

"Archidiecezja Łódzka. Autorskie prawa majątkowe Archidiecezji Łódzkiej"

Praskie Jezulátko – najsłynniejsze Sanktuarium Dzieciątka Jezus

W Pradze, stolicy obecnej Republiki Czeskiej, w barokowym Kościele Panny Marii Zwycięskiej na Małej Stranie, przy ulicy Karmelitskiej znajduje się najsłynniejsze na świecie Sanktuarium Dzieciątka Jezus. Pieczę nad sanktuarium sprawuje zakon Karmelitów bosych. Drewniana figurka małego Jezusa liczy zaledwie 45 cm wysokości. Jest ona dziełem nieznanego hiszpańskiego artysty z połowy XVI wieku i do roku 1628 była własnością rodu Manrique de Lara. W 1628 r. wywodząca się z tego rodu księżniczka Poliksena Lobkowitz, żona czeskiego szlachcica ofiarowała figurkę karmelitom bosym. Podobno oddając figurkę, rzekła: „*Oto oddaję wam, co mam najdroższego. Oddawajcie część temu dzieciątku, a na niczym wam zbywać nie będzie*”. Dobrze wiedziała, co mówi, wkrótce bowiem praskie Jezulátko zasłynęło licznymi cudami i łaskami. Wielkim Jego apostołem stał się wówczas – w cudowny sposób uzdrowiony z duchowych udręk – karmelita bosi o. Cyryl od Matki Bożej. Figurka ucierpiała w czasie grabieży i zdewastowania kościoła dokonanego w 1631 r. przez protestantów. Jednak dzięki staraniom ojca Cyryla została odnaleziona, odnowiona i przeznaczona do publicznej czci.

Praskiemu Jezulátku przypisuje się wiele cudów, np. obronę Pragi podczas oblężenia szwedzkiego w 1648 r. oraz uratowanie przed epidemią dżumy. W 1655 r. praskie Jezulátko – umieszczone zostało w głównym ołtarzu karmelitańskiego kościoła Najświętszej Maryi Panny Zwycięskiej, a biskup Pragi dokonał uroczystej koronacji. Naród czeski oddał się wówczas Dzieciątku w duchową niewolę, a Praga stała się centrum kultu Bożej Dzieciny.

Figurka jest wyrzeźbiona w drewnie oraz pokryta warstwą wosku. Obecnie znajduje się w bocznym ołtarzu, dokąd została przeniesiona w 1741 roku. W lewej dłoni Dzieciątko dzierży kulę symbolizującą świat, natomiast jego prawa ręka jest uniesiona na znak błogosławieństwa. Jezulátko jest przebierane przez siostry karmelitanki w jedną ze swoich 70 szat, w zależności od okresu liturgicznego oraz szczególnych okazji. Szaty te obejrzeć można w znajdującym się przy kościele Muzeum Praskiego Jezulátka.

Dzięki zakonowi karmelitów kult Praskiego Dzieciątka rozpowszechnił się w wielu krajach. Jego wizerunek stał się najsłynniejszym przedstawieniem Bożej Dzieciny. Liczne kopie Dzieciątka znane są na całym świecie.

Przypomnijmy, że wielki święty Franciszek z Asyżu rozmyślając ze wzruszeniem nad tym, jak Bóg stał się kruchą i bezbronną dzieciną, zbudował pierwszą szopkę świata, dając początek kultowi Dzieciątka Jezus w postaci leżącej w żłóbku na sianie.

Z kolei wielkie postacie Kościoła, karmelitanki: św. Teresa z Avila i bł. Małgorzata od Najświętszego Sakramentu przyczyniły się do rozpowszechnienia kultu Bożej Dzieciny przedstawionej w postawie stojącej. To właśnie bł. Małgorzata otrzymała podczas objawienia szczególną misję szerzenia kultu Boskiego Dzieciństwa. Założyła Rodzinę Dzieciątka Jezus, zapraszając wszystkich, którzy tego zapragną, do uroczystego obchodzenia 25 dnia każdego miesiąca na pamiątkę Bożego Narodzenia oraz do odmawiania Koronki do Dzieciątka Jezus, aby uczcić pierwszych 12 lat życia Pana Jezusa.

Ten sposób modlitwy objawił siostrze Małgorzacie od Najświętszego Sakramentu sam Bóg, obiecując „szczególne łaski” tym, którzy będą tę koronkę odmawiać. Dwa wieki później inna karmelitanka, św. Teresa od Dzieciątka Jezus, uczyła w szczególny sposób Bożą Dziecinę, nie tylko wybierając takie imię zakonne, ale wchodząc na drogę „Duchowego Dzieciństwa”.

W czasach nam współczesnych, w przedświątecznym okresie nie spotka się w Pradze krasnala w czerwonej czapce. Amerykański Santa Claus po prostu został odrzucony przez Czechów. Świąteczne prezenty przynosi, jak zawsze, Dzieciątko Jezus. Dlaczego więc czescy sprzedawcy pragnący zachęcić klientów do przedświątecznych zakupów, nie wystawiają zwycięzczy na witrynach? Ponieważ różnica między starym brodatym dziadkiem a Dzieciątkiem Jezus przynoszącym prezenty jest taka, że ... jest Ono niewidzialne.

- Nie otwierajcie drzwi swoich pokoi, dopóki Dzieciątko Jezus nie przyniesie prezentów; jeśli byście go zobaczyli nawet kątem oka, przestraszy się i zniknie i nie będzie prezentów – mówią czescy rodzice swoim dzieciom w wigilijny wieczór.

Nie pomogły hollywoodzkie filmy dla dzieci przedstawiające starego krasnala i reklamy coca-coli z tymże w roli głównej. Czeskie rodzinny zapały się i nie zapraszały na wigilię ubranego na czerwono z siwą brodą ludka, tylko Dzieciątko Jezus. Po kilkunastu latach handlowcy zaprzestali promocji Santa Clausa.

Czesi nie zaakceptowali nowego herosa m.in. dlatego, że zbyt dobrze przypominał im radzieckiego Dziadka Mroza, którego wtedy próbowano im na siłę importować ze Wschodu.

Sanktuaria "dzieciatkowe" znajdują się również we Włoszech (Arenzano i Rzym), Austrii, Niemczech, a także na filipińskiej wyspie Cebu. Największym w Polsce miejscem kultu Dzieciątka Jezus jest Jodłowa w Diecezji Tarnowskiej.

Koronka do Dzieciątka Jezus

Jest ona bardzo krótka: najpierw na cześć trzech osób Świętej Rodziny odmawia się 3 „Ojcie nasz”, dodając po każdym: „A Słowo stało się Ciałem i zamieszkało między nami”, następnie zaś: 12 „Zdrowaś” na cześć dwunastu lat dziecięcych Pana Jezusa, rozważając kolejno:

- 1) poczęcie z Ducha Świętego,
- 2) życie w łonie Najśw. Maryi Panny,
- 3) narodzenie,
- 4) pokłon aniołów i pasterzy,
- 5) obrzezanie,
- 6) pokłon trzech króli,

- 7) ofiarowanie w świątyni,
- 8) ucieczkę do Egiptu,
- 9) pobyt w Egipcie,
- 10) powrót do Nazaretu,
- 11) życie ukryte w Nazarecie,
- 12) odnalezienie w świątyni jerozolimskiej,

Po każdym „Zdrowaś” dodając również „A Słowo...”; na zakończenie: „Chwała Ojcu...”.

MM na podst. informacji zawartych w internecie

Skąd wzięły się imiona mędrców

i dlaczego w ten dzień wierni piszą kredą na drzwiach **K+M+B** ?

6 stycznia Kościół katolicki obchodzi jedno ze swoich najstarszych i najważniejszych świąt - Objawienie Pańskie (Epifania). Jego bardziej upowszechniona nazwa to święto Trzech Króli, która jest o tyle nieszczęśliwa, że redukuje bogatą wymowę uroczystości do jednego tylko wydarzenia - pokłonu mędrców złożonego małemu Jezusowi.

Objawienie Pańskie (Epifania), jak potwierdzają starożytne dokumenty, sięga swoimi korzeniami III wieku, czyli jest starsze od Bożego Narodzenia. Chrześcijanie tego dnia świętowali fakt nadzwyczajnego, najpełniejszego objawienia się Boga człowiekowi.

Boże Narodzenie (obchodzone 25 grudnia) - pierwotnie nazywane było Świętem Objawienia. Tego dnia Bóg wkroczył w historię ludzkości i historię powszechną w taki sposób, w jaki nigdy wcześniej nie miało to miejsca - przyszedł na świat i objawił się w osobie Jezusa Chrystusa. Bóg sam stał się człowiekiem.

W czasie uroczystości Objawienia Pańskiego, a więc Epifanii, chrześcijanie upamiętniają trzy biblijne wydarzenia: pokłon Mędrców, chrzest Jezusa oraz pierwszy cud Jezusa w Kanie Galilejskiej.

Również dla pierwszych chrześcijan najważniejszymi wydarzeniami, związanymi z Epifanią były:

- **Pokłon Mędrców**, oddających hołd małemu Jezusowi (obchodzony dziś 6 stycznia).

Odnalezienie przez nich Dzieciątka, wskazuje na to, że Bóg objawił się całemu światu, wszystkim narodom i poganom, i wszystkich obejmuje zbawienie, a nie tylko Naród Wybrany.

- **Chrzest Pański** (obchodzony w pierwszą niedzielę po 6 stycznia) – Tego dnia już dorosły Jezus objawił się narodowi żydowskiemu. W czasie chrztu Jezusa w Jordanie „otworzyło się niebo i Duch Święty zstąpił na Niego, w postaci cielesnej niby gołębica, a z nieba odezwał się głos: «Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie»” (Łk 3, 21). Wspominamy tego dnia jedyne w dziejach ludzkości jednoczesne objawienie się Trójcy Świętej. Jezus jest prawdziwie z Boga, jest Jego Synem. Namaszczonego przez Ojca, od chwili chrztu rozpoczyna swoją działalność misyjną.

- **pierwszy cud** dokonany przez Jezusa podczas wesela w **Kanie Galilejskiej**. Jest to początek działalności i objawienie się cudownej mocy Jezusa. Podczas wesela w Kanie Galilejskiej Chrystus przemienia wodę w wino. To dowód Jego mocy, ale także moment, w którym „*Objawił swoją chwałę i uwierzyli w Niego Jego uczniowie*” (J 2, 11).

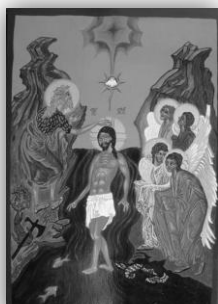
Właśnie te trzy zdarzenia z życia Jezusa stanowią pełną treść uroczystości Objawienia Pańskiego i wskazują na wyjątkowość i prawdziwość objawienia się Boga w ciele człowieka.

Ze świętem Objawienia Pańskiego związane są zwyczaje takie jak **błogosławienie kredy i kadzidła oraz wypisywanie na drzwiach katolickich domów liter „C”, „M”, „B”**. Ks. prof. Jacek Nowak z Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie wyjaśnia, że litery te mają związek z opisanymi wyżej trzema wydarzeniami: pokłonem mędrców - co oddano wyrazem **+Cogito+** - **poznaję**, weselem w Kanie Galilejskiej - **+Matrimonium+** i z chrztem - po łacinie **+Baptismus+**. Identyczne litery: C, M i B rozpoczynały również inne wyrażenia: **+Christus Multorum Benefactor+** - *Chrystus wielu (osobom) dobroczyńcą* oraz **+Christus Mansionem Benedicat+** - *Chrystus mieszkania błogosławi*”.

Wspomniany teolog wyjaśnia dalej, że ok. IX wieku wzięto inicjały z tych trzech wyrażen i utworzono do nich imiona trzech królów: **Casper (Kacper), Melchior i Baltazar**. Te same inicjały do dzisiaj wierni piszą kredą w święto Epifanii na drzwiach swoich mieszkań, chociaż wiele osób łączy ten skrót jedynie z imionami mędrców.

MM na podstawie <http://www.deon.pl>

Ikonopisanie... - pisanie o ikonach Ikona Chrztu Pańskiego

Ikona Chrztu Pańskiego
- Anna Małgorzata Budzińska

W pierwszą niedzielę po uroczystości Objawienia Pańskiego przypada święto Chrztu Pana Jezusa. Zamyka ono okres świętowania Bożego Narodzenia.

W Święto Chrztu Pańskiego - Bóg ukazał się naraz w Trzech Osobach: Bóg Ojciec, Syn Boży i Duch Święty. Spójrzmy na ikonę (str.8): W centralnym punkcie jest osoba Chrystusa. Nad Nim obłok symbolizujący Boga Ojca i promień z wyobrażeniem Ducha Świętego w postaci gołębia spływający na Jezusa. Po prawej stronie Chrystusa stoi Jan Chrzciciel, po lewej aniołowie. Pomyślimy sobie: - Komu to Objawienie, skoro oprócz Świętego Jana nie ma na ikonie ludzi, którzy by to obserwowali?

Odpowiedź jest prosta - to my jesteśmy świadkami tego Objawienia. My, oglądający i kontemplujący tę ikonę jesteśmy widzami i współuczestnikami tego wydarzenia. Widzowie przez wieki się zmieniają, a Objawienie dokonuje się stale - dla tych, którzy chcą patrzeć.

Spójrzmy więc dokładnie:

Chrystus stoi w wodach rzeki Jordan, jakby „przykryty jej falami” - otoczony wodą, tak bowiem w ikonografii przedstawia się zanurzenie. Jest jedynie przepasany prześcieradłem, prawie nagi. Prawą dłonią błogosławi wodę i przygotowuje do tego, aby stała się wodą chrztu, uświęca ją przez swoje zanurzenie. Woda zmienia swe znaczenie - z będącej obrazem śmierci (potop), staje się „źródłem wody żywej” (Ap 21, 6; J 4, 14). Chrystus stawia krok w kierunku św. Jana Chrzciciela: to znaczy dobrowolnie przychodzi do niego. Od tego momentu Jezus występuje jako Mesjasz (hebr. *massiah* - „pomazaniec”, po grecku - Chrystus). Zaczyna się Jego wielka służba.

Są też na tej ikonie typowe, symboliczne ikonowe góry, wznoszące się schodkowo do nieba, jest palestyński krajobraz pustynny, są skaliste brzegi Jordanu. W dolnej części ikony po lewej stronie widać krzew, a obok niego siekierę. Jest to bezpośrednie odwołanie do słów Jana Chrzciciela – „siekiera już jest przyłożona do korzeni drzewa...” (por. Mt 3,10).

W rzece pływają także ryby - symbol życia i wiary. Ryby mogą oznaczać nas - chrześcijan. W wodach Jordanu widać morskiego potwora przyciśniętego kamieniem. Motyw ten stanowi zapowiedź ostatecznego zniszczenia cyrografu, czego dokona Chrystus, zstępując do otchłani po swojej śmierci na Krzyżu. „*Głowy smoków skruszyłeś wśród odmętów. Ty zniszczyłeś lwy lewiatana, wydałeś go na żer morskim potworom. Ty sprawiłeś, że trysnęły źródła i strumienie*” (Ps. 74,13-15). Aniołowie są przedstawieni z rękami okrytymi brzegiem swoich szat, co wyraża ich szczególną cześć oddawaną Chrystusowi. Po prawej ręce Chrystusa, na brzegu stoi Jan Chrzciciel. Prawą rękę wyciąga on w kierunku Chrystusa w geście chrztu, a lewą wznosi ku niebu. Tam też kieruje swój wzrok, jakby wołał:

-To ja potrzebuję chrztu od Ciebie, a Ty przychodzisz do mnie!?

Lewa ręka Jana Chrzciciela, uniesiona ku górze wyraża jego pragnienie, by uwolnić się od obowiązku udzielenia chrztu Jezusowi. Jezus mu odpowiada : *Trzeba wypełnić wszystko, co sprawiedliwe* (por. Mt 3,15). Jan jest ubrany w wielbłądzia skórę i okryty brunatną płachtą – jest symbolem starego człowieka, Adama, dla którego przychodzi Chrystus, aby dokonać jego odnowienia.

Chrzest Jezusa odkrywa Jego Boską naturę: światu pokazał się wcielony w ludzkiej postaci Syn Boży. Jest to Objawienie Pańskie.

A.M. Budzińska

Odrobina wieczności.

Właśnie się zaczął nowy, kolejny już rok. Jeszcze mamy w pamięci zabawy sylwestrowe, jeszcze słychać huk petard, a w pamięci brzmią przeboje sylwestrowej nocy. Ale to wszystko, to już historia. Wracamy do codziennych obowiązków, do szarej, nudnej codzienności. Nadejście Nowego Roku przypominało nam o upływającym czasie. Jesteśmy o rok starsi, bogatsi ilością, przeżytych lat i doświadczeniem.

Czas ma dla nas dwojakie znaczenie. Już starożytni Grecy rozróżniali dwa pojęcia czasu: *chronos* i *kairos*. Ten pierwszy to czas ludzki, mierzony ruchem

planet, porami roku i naszym istnieniem. Od niego biorą nazwy rzeczy z nim związane chronometr, chronologia. Czas ten ma charakter destrukcyjny. W wymiarze ogólnym powoduje upadek obyczajów i ogólne pogorszenie sytuacji. Każde pokolenie twierdziło, że dawniejsze czasy były lepsze niż obecne. Żyjący w XV w. niemiecki zakonnik Tomasz a' Kempis w swoim dziele *O naśladowaniu Chrystusa* pisał, że "dawniej to zakonnicy prowadzili pobożne życie, a teraz, jak który wytrwa w powołaniu, to poczytuje mu się to za zasługę." To retrospektywne spojrzenie jest chyba wpisane w nasze geny. Drugie pojęcie czasu to *kairos*. Ma ono znaczenie pozytywne. Jest to dar od Boga. Czas dany nam na spożytkowanie, na tworzenie czegoś, na wzrost duchowy i rozwój. Czas ten jest czasem świętym. Kairos to czas liturgii, gdzie Niebo się styka z ziemią, czas adoracji i kontemplowania Boga. Na rekolekcjach oazowych Domowego Kościoła jedna noc jest poświęcona na adorację Najświętszego Sakramentu. Polega to na tym, że przez pół godziny adoruje jedno małżeństwo, potem zmiana i przychodzi następne. Forma dowolna, litanie, różaniec, koronka, modlitwa spontaniczna, co kto lubi. Pół godziny to dużo czasu, tak nam się wydawało. Kiedy przyszła kolej na nas, uklękliśmy i zaczęliśmy się modlić. Po chwili drzwi kaplicy się otworzyły i przyszła następna para. Nawet nie zauważyliśmy, jak szybko minęło pół godziny. Tak właśnie będzie wyglądała wieczność. Chwila spędzona na adoracji Boga.

MW, parafianin

<https://cameocurio.wordpress.com>

Nie tylko dla młodzieży - Opowiadania dla ducha

Dwa osiołki

Do Betlejemskiej grotty przybyły dwa osiołki, zmęczone i wyczerpane. Ich grzbiety były wyliniłe i wygięte pod ciężkimi pakunkami, które młynarz, ich właściciel, ładował na nie codziennie, oraz od uderzeń kija, których im nie szczędził.

Pozostały chwilę, aby podziwiać Dziecię. Oddały mu cześć i modliły się jak wszyscy. Przy wyjściu oczekiwał na nie niemilosierny młynarz. Oba osiołki wyruszyły ze spuszczoneymi głowami, z ciężkimi ładunkami na grzbietach. - To wszystko na nic - odezwał się pierwszy. - Prosiłem Mesjasza, żeby

zdział ze mnie ten ciężar i nie uczynił tego.

- Ja natomiast - odezwał się drugi, który poruszał się z widoczną energią - poprosiłem Go, aby dodał mi siłę do jego noszenia.

Jeśli ktoś ci mówi: „Życie jest ciężkie”, spytaj go: „W porównaniu do czego?”

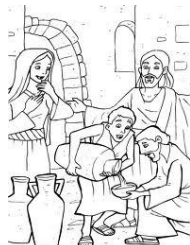
Bruno Ferrero (z książki „365 krótkich opowiadań dla ducha”, Wydawnictwo Salezjańskie)

MAŁY FRANCISZEK

Jezus jest mym przyjacielem

Drogie Dzieci - przez cały okres Bożego Narodzenia możecie przynosić swoje „bombki dla Dzieciątka”. Nie zapominajcie też o intencjach modlitewnych do wspólnie odmawianego Różańca „Twoja intencja - nasza modlitwa”.

Na czas świąt Bożego Narodzenia zapraszam Was do kolejnego konkursu *Jezus jest mym przyjacielem*. Spróbujcie ułożyć chronologicznie obrazkową historię Jezusa. Oto hasła, które należy dopasować do obrazków ułożonych w odpowiedniej kolejności: 1. Narodzenie Dzieciątka Jezus. 2. Pokłon Mędrców ze Wschodu 3. Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni - spotkanie ze starcem Symeonem. 4. Ucieczka Świętej Rodziny do Egiptu. 5. Życie Świętej Rodziny w Nazarecie. 6. Dwunastoletni Jezus wzbudza podziw uczonych w piśmie. 7. Chrzest Pana Jezusa w rzece Jordan. 8. Cud przemiany wody w wino w Kanie Galilejskiej.

Może uda się Wam

samodzielnie narysować jedną z tych

scen. Wtedy Wasze prace posłużą do ułożenia historii Jezusa do czasu rozpoczęcia przez Niego działalności.

Przypominam też wszystkim dzieciom, że 21 i 22 stycznia przypadają Dzień Babci i Dziadka. Nie zapomnijcie pomodlić się w ich intencji i uściskać ich gorąco. Przypominam też, że trwa cały czas konkurs związany z postacią św. Jana Pawła II pod hasłem „Jan Paweł II - Świętymi bądźcie”. Czekamy na wasze prace literackie, plastyczne lub opracowania multimedialne. Do zobaczenia na kolejnym wręczeniu nagród w trzecią niedzielę stycznia, po mszy św. o godz. 11.00. **Pozdrawia Was - Wasz Anioł**

Uwielbiam gdy czytacie mi książeczki,
lub gdy opowiadacie mi bajeczki.

Lubię gdy uśmiechacie się do mnie,
Babciu i Dziadku kocham Was ogromnie!

Lubię gdy na kolanach mnie sadzacie
i na każdą psotę zawsze się zgadzacie.

HUMOR - „SMAK RADOŚCI” ANECDOTY KS. JANA TWARDOWSKIEGO

1. O wicerekторе Seminarium Duchownego powtarzają taką anegdotę: Kiedy przychodzono do niego z problemami, odpowiadał chętnie, lecz nigdy nie był pewien swego zdania i do każdej odpowiedzi wtrącał słowa: „Z jednej strony tak, z drugiej nie”. Przed wakacjami zapytał go kleryk, czy może na dworcu, witając się z młodą ciotką, pocałować ją. Usłyszał odpowiedź: - Z jednej strony tak, z drugiej nie...

2. Jeden z malarzy opowiadał, że spotkał w ogrodzie pana z piękną, siwą brodą. Zaprosił go do pracowni malarskiej, żeby przyszedł następnego dnia i pozował do obrazu przedstawiającego Boga Ojca. Nie bardzo chciał przyjść. Targował się. Wreszcie po otrzymaniu większej zaliczki obiecał, że przyjdzie. Zjawił się starannie ogolony. Tłumaczył się: - Miałem pieniądze, to poszedłem do fryzjera, żeby porządnie wyglądać.

Księdzu Proboszczowi, wszystkim Kapłanom i Czytelnikom !

***Błogosławionych Świąt Bożego Narodzenia,
doświadczenia radości osobistego spotkania***

z Synem Bożym,

***otwarcia się na Jego miłość i łaskę
oraz szczęścia w Nowym 2015 Roku***

życzy

Redakcja „Głosu Świętego Franciszka” wraz z członkami Akcji Katolickiej

Z KANCELARII PARAFIALNEJ

• PORZĄDEK MSZY ŚWIĘTYCH:

Dni powszednie: pn - pt 6.30; 7.30; 18.00
Sobota 6.30; 7.30; 8.00; 18.00
Niedziele i święta: 7.00; 8.00; 9.30; 11.00; 12.30; 18.00

Msza św. w intencji zmarłych polecanych Bogu w parafialnych wypominkach oraz tych parafian, którzy odeszli od nas w tym miesiącu - w ostatni piątek miesiąca, 30 stycznia o godz. 18.00

• Adoracja Najświętszego Sakramentu:

w czwartki, w Kaplicy Matki Bożej od godz. 15.00

• **WYPOMINKI ZA ZMARŁYCH:** w niedziele przed Mszą Św. o godz. 6:45 i 9:00

• NOWENNA DO MATKI BOŻEJ NIEUSTAJĄCEJ POMOCY:

w środy po Mszy Św. o godz. 18:00

KANCELARIA PARAFIALNA:

Dni powszednie: 9.00-12.00; 15.00-17; Tel.: 42-233-67-77

GŁOS ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

Biuletyn Rzymskokatolickiej Parafii Św. Franciszka z Asyżu. 93-549, Łódź, ul. Przyszkole 2, tel. 42-233-67-77. Okładka: Szopka Bożonarodzeniowa z 2012/13 roku – fot. Maria Mazurkiewicz. **Zespół redakcyjny:** Redaktor naczelny i Opiekun Duchowy: Ksiądz Proboszcz Wiesław Dura; Osoby wspomagające: ks. Wojciech Błaszczyk, Maria Mazurkiewicz, Waldemar Thiele. Zapraszamy wszystkich chętnych do redagowania gazetki. Teksty można nadsyłać na adres: marimaz@o2.pl *Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i redagowania nadesłanych tekstów.* Druk: Quick-Druk s.c. Dariusz i Marek Mroczkowsky, Łódź, Łąkowa 11, quick@druk.pdi.pl